

Λαμβανομένων υπόψη των διαφορών μεταξύ των διαφόρων γλωσσικών αποδόσεων της οδηγίας 92/83/ΕΟΚ ⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 19ης Οκτωβρίου 1992, για την εναρμόνιση των διαρθρώσεων των ειδικών φόρων κατανάλωσης που επιβάλλονται στην αλκοόλη και τα αλκοολούχα ποτά, έχει το άρθρο 27, παράγραφος 1, στοιχείο στ', της οδηγίας αυτής την έννοια ότι επιβάλλει στα κράτη μέλη την υποχρέωση να απαλλάσσουν από τον ειδικό φόρο καταναλώσεως την αιθυλική αλκοόλη που εισάγεται στο τελωνειακό έδαφος των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων η οποία περιλαμβάνεται σε προϊόντα με βάση τη σοκολάτα προοριζόμενα προς άμεση κατανάλωση όταν η ποσότητα αλκοόλης που περιέχεται στα εν λόγω προϊόντα με βάση τη σοκολάτα δεν υπερβαίνει τα 8,5 λίτρα ανά 100 χιλιόγραμμα προϊόντος;

⁽¹⁾ ΕΕ L 316, σ. 21.

ακόμη προβλέπει αποτελεσματικές, αναλογικές και αποτρεπτικές κυρώσεις για τις παραβάσεις του πιο πάνω κανονισμού.

⁽¹⁾ Κανονισμός για τη θέσπιση κοινών κανόνων αποζημιώσεως των επιβατών αεροπορικών μεταφορών και παροχής βοήθειας σε αυτούς σε περίπτωση αρνήσεως επιβίβασης και ματαιώσεως ή μεγάλης καθυστέρησης της πτήσεως και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 295/91 (ΕΕ 2004 L 46, σ. 1).

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Πορτογαλικής Δημοκρατίας, που ασκήθηκε στις 7 Φεβρουαρίου 2006

(Υπόθεση C-70/06)

(2006/C 86/28)

(Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική)

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Βασιλείου του Βελγίου που ασκήθηκε στις 6 Φεβρουαρίου 2006

(Υπόθεση C-65/06)

(2006/C 86/27)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τους Ramón Vidal Puig και Wouter Wils, με τόπο επιδόσεων το Λουξεμβούργο, άσκησε στις 6 Φεβρουαρίου 2006 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά του Βασιλείου του Βελγίου.

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ζητεί από το Δικαστήριο:

1. να διαπιστώσει ότι το Βασίλειο του Βελγίου, μη προβλέποντας κυρώσεις για τις παραβάσεις του κανονισμού (ΕΚ) 261/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Φεβρουαρίου 2004 ⁽¹⁾, παρέβη τις υποχρεώσεις που έχει από το άρθρο 16, παράγραφος 3, του κανονισμού αυτού·
2. να καταδικάσει το Βασίλειο του Βελγίου στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Το άρθρο 16, παράγραφος 3, του κανονισμού 261/2004 ορίζει: «Οι κυρώσεις που προβλέπουν τα κράτη μέλη για τις παραβάσεις του παρόντος κανονισμού πρέπει να είναι αποτελεσματικές, αναλογικές και αποτρεπτικές». Το άρθρο 19 ορίζει ότι ο κανονισμός αυτός αρχίζει να ισχύει στις 17 Φεβρουαρίου 2005. Κατά τα πληροφοριακά στοιχεία που διαθέτει η Επιτροπή, το Βέλγιο δεν έχει

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τους Xavier Lewis και António Caeiros, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 7 Φεβρουαρίου 2006 προσφυγή κατά της Πορτογαλικής Δημοκρατίας.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- 1) να αναγνωρίσει ότι η Πορτογαλική Δημοκρατία, μη λαμβάνοντας τα αναγκαία μέτρα προς εκτέλεση της αποφάσεως του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της 14ης Οκτωβρίου 2004, που εκδόθηκε στην υπόθεση C-275/03, Επιτροπή κατά Πορτογαλικής Δημοκρατίας, σχετικά με τη μεταφορά στο εθνικό δίκαιο της οδηγίας 89/665/ΕΟΚ ⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1989, για το συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων περί της εφαρμογής των διαδικασιών προσφυγής στον τομέα της σύναψης συμβάσεων κρατικών προμηθειών και δημοσίων έργων, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 228, παράγραφος 1, της Συνθήκης ΕΚ·
- 2) να υποχρεώσει την Πορτογαλική Δημοκρατία να καταβάλει στην Επιτροπή, στο λογαριασμό «ίδιοι πόροι» των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που μνημονεύεται στο άρθρο 9 του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) 1150/2000 ⁽²⁾ του Συμβουλίου, χρηματική ποινή 21.450 ευρώ για κάθε ημέρα υπερημερίας κατά την εκτέλεση της αποφάσεως στην προαναφερθείσα υπόθεση C-275/03, από την ημέρα κατά την οποία το Δικαστήριο θα δημοσιεύσει την απόφασή του στην υπό κρίση διαφορά έως ότου η απόφαση στην προαναφερθείσα υπόθεση C-275/03 εκτελεσθεί·

3) να καταδικάσει την Πορτογαλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Κατά την Επιτροπή, η πρόταση νόμου για την αστική εξωδικαιοπρακτική ευθύνη του Δημοσίου και των λοιπών δημοσίων φορέων, την οποία υπέβαλε η Πορτογαλική Κυβέρνηση στη Συνέλευση της Δημοκρατίας (Βουλή), δεν προβλέπει τα αναγκαία μέτρα προς εκτέλεση της απόφασης του Δικαστηρίου της 14ης Οκτωβρίου 2004, που εκδόθηκε στην υπόθεση C-275/03· εφόσον δε μέχρι τούδε δεν της έχουν κοινοποιηθεί οποιαδήποτε άλλα μέτρα προς εκτέλεση της εν λόγω απόφασης, η Επιτροπή θεωρεί ότι η Πορτογαλική Δημοκρατία παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 228, παράγραφος 1, ΕΚ.

(¹) ΕΕ 1989, L 395, σ.33.

(²) της 22ας Μαΐου 2000, για την εφαρμογή της απόφασης 94/728/ΕΚ, Ευρατόμ για το σύστημα των ιδίων πόρων των Κοινοτήτων (ΕΕ 2000, L 130 σ. 1).

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Πορτογαλικής Δημοκρατίας, που ασκήθηκε στις 8 Φεβρουαρίου 2006

(Υπόθεση C-75/06)

(2006/C 86/29)

(Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τους Carmel O'Reilly και Piedade Costa de Oliveira, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 8 Φεβρουαρίου 2006 προσφυγή κατά της Πορτογαλικής Δημοκρατίας.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

1) να αναγνωρίσει ότι η Πορτογαλική Δημοκρατία, μη θεσπίζοντας τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι αναγκαίες για να συμμορφωθεί προς την οδηγία 2003/9/ΕΚ (¹) του Συμβουλίου, της 27ης Ιανουαρίου 2003, σχετικά με τις ελάχιστες απαιτήσεις για την υποδοχή των αιτούντων άσυλο στα κράτη μέλη, και, πάντως, παραλείποντας να τις κοινοποιήσει στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία 2003/9/ΕΚ·

2) να καταδικάσει την Πορτογαλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία συμμορφώσεως προς την οδηγία 2003/9 έληξε στις 6 Φεβρουαρίου 2005.

(¹) ΕΕ 2003, L 31, σ. 18.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Γαλλικής Δημοκρατίας που ασκήθηκε στις 10 Φεβρουαρίου 2006

(Υπόθεση C-79/06)

(2006/C 86/30)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τη M. Heller, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε στις 10 Φεβρουαρίου 2006 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Γαλλικής Δημοκρατίας.

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ζητεί από το Δικαστήριο:

1) να αναγνωρίσει ότι η Γαλλική Δημοκρατία παραλείποντας να λάβει τα μέτρα που συνεπάγεται η εκτέλεση της απόφασης του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της 27ης Νοεμβρίου 2003 στην υπόθεση C-429/01 (¹), που αφορά τη μη ορθή και πλήρη μεταφορά στο εσωτερικό δίκαιο της οδηγίας 90/219/ΕΟΚ (²), παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 228, παράγραφος 1, της Συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Ενώσεως.

2) να καταδικάσει τη Γαλλική Δημοκρατία να καταβάλει στην Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στον λογαριασμό «ίδιοι πόροι της Ευρωπαϊκής Κοινότητας», χρηματική ποινή 168.800 ευρώ ημερησίως, για κάθε ημέρα καθυστέρησης στην εκτέλεση της απόφασης C-429/01, από την ημέρα δημοσίευσής της αποφάσεως επί της παρούσας υποθέσεως έως την ημέρα εκτέλεσεως της αποφάσεως C-429/01.

3) να καταδικάσει τη Γαλλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.